

“Affet Bizi Öğretmenim!”

Öğretmen çocuğuyum. Öğretmen annemin eve getirdiği ekmele büyüdüm.Beş yıldır öncesine kadar 24 kasım öğretmenler gününde anneme giderdim. Beş yıldır annem yok artık.

24 Kasım'da Başbakan Binali Yıldırım'ın Öğretmenler Günü, davetini yüreğim burkularak izledim. Aynı gün yaptığı konuşmada, ana muhalefet lideri, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, 1. derece 4. kademeye gelmiş bir öğretmenin 3040 lira aylık aldığını bunun da 7056 lira olan yoksulluk sınırının hayli altında olduğunu söylüyor, özel bir yasa ile bunun düzeltilmesini, bu gerçekşene kadar da,Öğretmenler Günü'nde bir maaş ikramiye verilmesini öneriyordu.Önerinin iktidarcı dikkate bile alınmayacağından kuşkunuz olmasın.

Eğitim İş'in cuma günü Cumhuriyet'in 6. sayfasında yayınlanan araştırmasının ortaya koyduğu gibi, % 75 i, görevden alınma korkusuyla yaşayan öğretmenlerimizin % 36 sı yakınlarından veya arkadaşlarından yardım almak durumunda % 80'i gazete alamıyor, her ay bir kitap alabilen öğretmen oranı % 45. (ki bu gelire o da mucize A.S.)

Öğretmenlerin aylık gelirlerinin yoksulluk sınırını aşabilmesi için iki kattan fazla artması gerçeği ortadayken, bu konuda örnekleri çoğaltmak gereksiz.

Bugün Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz'a göre 80 000 olan öğretmen açığı sendikalara göre 100 000. Bu kadar açık varken 438 183 öğretmen atama bekliyor. Şu anda öğretmen olmak için üniversitelerde okuyanların sayısı ise 654 000. Onlar da mezun olduklarında atama bekleyen işsiz öğretmenler ordusunun saflarına katılacaklar.

%75 inin görevden alınma korkusuyla yaşadığını daha önce belirttiğim, öğretmenler büyük bir baskı altındalar Anti laik baskı güçlerine biat etmeleri istenen öğretmenlerin % 66 sı öğretmenler odasında kendilerini özgürce ifade edemediklerini belirtiyorlar.

OHAL ilanından beri KHK kapsamı içinde, sorgusuz sualsiz işinden atılan öğretmen sayısı 60 532.

Görülüyor ki, öğretmen ekonomik açıdan da, siyasal açıdan da büyük bir baskı altında ve çaresizlik içinde.

Unutmayalım, laik Cumhuriyet'in kökleşmesi, Cumhuriyet'in kuruluşu sırasındaki eksikliklerin giderilmesi konusunda büyük yük, temelleri 3 mart 1924 te Tevhid-i Tedrisat ile atılmış Milli Eğitim ile neferleri öğretmenlere düşmekteydi.

Son yıllarda yoğun biçimde imam hatiplileştirilmeye çalışılan

Milli Eğitim ile öğretmenlere yönelik saldırılar da, laik Cumhuriyet düşmanlığından kaynaklanmaktadır.

Dilerseniz bir de Osmanlı'nın son yıllarında Milli Eğitim ile öğretmenlere yaklaşım nasılmış,Doğan Avcioğlu'nun “Türkiye'nin Düzeni”nden bir bakalım:

“Tanzimat'tan beri bütün düşünürler kurtuluşun eğitimde olduğunu söylemişlerdi. Bu nedenle yeni rejim Edirneyi kurtarmak için gerekli bir kaç yüz bin lirayı bulabilmek için kıvrandığı halde eğitim harcamalarını artırmaya büyük önem vermiştir. Eğitim bütçesi 1908 yılında200 bin liradır, 1909 da 600 bin liraya çıkmıştır.1910 yılında bu miktar 940 bin ve 1914 te 1.237.000 liradır...”

Avcioğlu aynı zamanda asker ihtiyacının en üst düzeye çıktığı Dünya Savaşı yıllarında askerlik çağındaki askerlerin bu hizmetten muaf tutulduklarını, halk eğitiminin büyük bir çöşkuyla ele alındığını, bu amaçla Talim Terbiye ve Türk Ocakları vb. Bir çok kuruluş oluşturulduğunu, köylüyü aydınlatmak üzere de dernekler kurulduğunu, İzmir'de “Halka Doğru” derneğinin bu yolda çalıştığını anlatır.

Osmanlı'nın son yıllarında toplumsal ibre aydınlanmayı ve cumhuriyeti gösteriyordu.

Öğretmenler, o amaca varılmasını sağlayacak, ögeler olarak görüldüklerinden el üstünde tutuluyorlardı.

Bugün ise yine aynı nedenlerle öğretmenler, siyasi, mesleki, ekonomik baskılar altında inletilmekte, süründürülmektedirler.

Bu durumda bizlere özür dilemek düşüyor:

-Affet bizi Sevgili Öğretmenim, seni de birlikte toplumsal intihar çukurumuza sürüklediğimiz için!